

V Náměšti se v předvečer **ZAHRADY** rozezněly první tóny ve čtvrtek večer na scéně Kaplička. Její název je odvozen od blízkého svatostánku, název koncertu TOI TOI od budek, spořádaně stojících v řadě a připravených kdykoliv a komukoliv posloužit. Vlasta Redl ve slušivém kanárkově žlutém dresu přivítal asi dva tisíce diváků (podle MF Dnes) a nejprve zavolał Bandu. Tedy přesněji

Slávka Janouška a Bandu.

"Dnes to sponzoruje TOI TOI, tak je jasné, co za to dostaneme," okomentoval situaci Janoušek. O podrobnostech honoráře informována nejsem, ale vím, že diváci dostali od Janouška a jeho Bandy najatých muzikantů **Letadlo** - písničky z nové desky: *Provizorium, Když se milujeme, Zůstat tam, kde jsem, Jsi jako řeka*

(se Šany) i

Letadlo

, které hrál sám, až v závěru se přidaly bicí. Zvuk Bandy mi zněl poněkud univerzálně, jaksi bez osobité tváře, Slávek Janoušek sám s kytarou se mi zdál mnohem působivější a také mu bylo lépe rozumět. Jenže s Bandou, k níž se občas přidával i Vlasta Redl, si zase diváci dobře zatančili. Posledním přídávkem

Imaginární hospodou

se Slávek Janoušek rozloučil a naladil otevřené obecenstvo pro přijetí druhého Redlova hosta - Šany.

Petra Šany Šanclová, která před časem opustila Bokomaru a vydala se na sólovou dráhu, působila křehce a nenápadně. Ovšem jen do chvíle než rozezvučela struny kytary v především bluesových skladbách. Zpívala zvonivě jasným hlasem, který se jakoby vznášel nad bravurní hrou například ve skladbách Leporelo nebo Vyznání počítače. Vlasta Redl si se Šany také zahrál a uznale ji pochválil: "Žena hraje blues, pak že to nejde!" Z tanečníků v obecenstvu se stali pozorní posluchači a v závěru si od obdivuhodné Šany vyžádali dva přídávky.

Džexna

Dalšími účinkujícími byli **Pepa Streichl a Radek Pastrňák**. Nepřišli ovšem sami, jak bylo inzerováno v programu, ale přivedli si s sebou ještě řadu muzikantů. Ke dvěma kytarám přibyla další, pak ještě bicí, perkuse, basa a saxofon. Vlasta Redl si z muzikantů hned na začátku utahoval, že budou především kouřit a když bude nálada, i hrát. Aby to potvrdili, někteří z nich si hned zapálili a pustili do blues. Písňe Pepy Streichla tak dostávaly poněkud honosnější kabátek, ale ne vždy jim to prospívalo, neboť se zdálo, že Radek Pastrňák není úplně v kondici. Snad i proto byly nejsilnější okamžiky koncertu v momentě, kdy zahrál Pepa Streichl sám, nebo

když se kapela ukáznila a více sloužila jeho písničkám. Zahrát si přišel i Vlasta Redla a Pepa Streichl zazpíval na bluesovou dvanáctku jeho Galánečku, což publikum rozdovádělo. Zbytek lidí zvedlo na nohy dovádění muzikantů na popěvek Máma mi dala korunu a bych koupil rybu.

Horší pak bylo rozdovádění a již značně neukázněné publikum uklidnit a opět posadit, aby mohla vystoupit další kapelka složená ze tří křehkých dam. To trvalo téměř čtvrt hodiny a Vlasta Redl musel své prosby několikrát opakovat. Možná, že to už bylo součástí smůly, která při tomto vystoupení provázela formaci **Vílí kvil**, s ústřední postavou **Karolínou Kamberskou** z bývalé dvojice sester Steinových. Tyto dívky hrají Karolíniny syrově přímočaré a textově silné písničky, často v dvojhlasech a s doprovodem kytary, violy nebo houslí a různých rytmických nástrojů či efektů (např. škrábání vidličky o talíř). Jejich vystoupení však bylo roztrženo několika defekty. Nejdříve se vybila baterie v kytarě, když byla vyměněna, praskla struna na violě a když se dívky dohodly na náhradním playlistu, stihly je problémy s odposlechy. To už bylo poněkud moc a kouzlo vystoupení se ztratilo. Budiž jim i jejich fanouškům útěchou, že si to vynahradili příští den na hlavní scéně, ale o tom už někdo jiný.

Jarda Síbrt

Čtvrteční TOI TOI večer vygradoval neočekávanějším vystoupením. Hlediště u Kapličky praskalo ve švech. **Vlasta Redl** s kapelou, která se jmenuje **Každý den jinak**, pro tentokrát trampsky **Putovní sombrero,**

se po dvou letech vrátil na Zahradu natěšený a nabitý energií. "Já jsem si vstupenku nekoupil, já to musím zazpívat. Ale i kdybych si ju koupil, stejně bych to musel zazpívat," vysvětlil divákům. Zařadil své nejznámější pecky (

Vracaja sa dom, Příteli, Hraje mi blues, 6 & 90?

) hrál na přání. Očekávání svých dychtivých příznivců naplnil měrou vrchovatou. Mohli si zatančit, zazpívat i pořádně procvičit bránice. Pozval si

Zdeňka Kňučíka Navrátila

, autora povídek začínajících na jedno písmeno. Kromě I/Y, X (" a P, to by napsal každý i bez talentu") má abecedu kompletní. "Přátelé, při mém vystoupení si moc nezatančíte," poznamenal Navrátil a pustil se do čtení povídky

Nasredin

:

"Neustále napitý nadporučík Nasredin naboural nissan německých neurochirurgů? Ničevó ně slučilos, novovo nisána nakupítě na našom nóvom novošopinge?" Diváci řvali. Při druhé povídce - *Tragédie TU 313* tomu nebylo jinak. Zvláště v pasáži, kdo všechno tonul v Tichomoří:

"Tehdá tonuli turisté, také tátové, tety, teriéři, tonuly tchýně - tady to toleruji - tonul technik Temelína, Tošovského tajemník, technik Telecomu? turínské topmodelky. Tonul tchán Tiny Turner?totalitní tyran trenér Tichonov?" Kdo přežil tragédii a proč zachránění "trosečníci tlemili tlamy" zveřejnit nemohu, článek byste mohli číst pouze po dvaadvacáté hodině.

Poslední čtvrtěční předzahradní koncert končil až po půlnoci, za všechny účinkující se Vlasta Redl rozloučil ("již jsou všichni ožralí") a pozval dobře odvázané diváky na pátek, kdy oficiálně Zahrada 2003 začínala.

Džexna